

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/134/2021
Identifikačné číslo spisu: 2215216609
Dátum vydania rozhodnutia: 28.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2215216609.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova č. 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej L. I., bytom D., Q. D. XXX, o zaplatenie 4 437,89 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 7C/472/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. apríla 2020, sp. zn. 11Co/198/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 28. apríla 2020, sp. zn. 11Co/198/2019, v napadnutej potvrdzujúcej časti, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 10. júla 2018, č. k. 7C/472/2015-80, vo výroku, ktorým žalobu zamietol v časti nároku na zmluvný úrok (III. výrok) a čiastočný rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo 14. júla 2020, č. k. 7C/472/2015-187, vo výroku o trovách konania (II. výrok) z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Dunajská Streda na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „súd prvej inštancie“ event. „okresný súd“) rozsudkom z 10. júla 2018, č. k. 7C/472/2015-80, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.937,85 €, úroky vo výške 246,34 € a vyčíslené úroky z omeškania. Vo výroku II. povolil žalovanej splácať pohľadávku po 100 eur mesačne od právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca až do vyrovnania pod následkom výhody splátok. Vo výroku III. žalobu v časti zaplatenia vyčíslených zmluvných úrokov zamietol, vo zvyšku súd konanie zastavil (výrok IV.) a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,94 % (výrok V.). Žalobkyňa sa žalobou z 14.09.2015 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 4 437,85 € s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi nimi dňa 28.10.2013. Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho ju žalobkyňa vyzvala na predčasné splatenie úveru. Žalovaná na pojednávaní dňa 10.07.2018 potom, čo ju súd, zohľadňujúc čiastočné späťvzatie žaloby žalobkyňou, oboznámil s nárokom uplatneným v konaní a predbežným právnym posúdením veci vyhlásila, že nárok žalobkyne čo do istiny vyčíslených úrokov z úveru a úrokov z omeškania uznala v plnom rozsahu. Pokiaľ sa však týka nároku žalobkyne na úroky z úveru vo výške 15,9 % ročne z jednotlivých dlžných súm, ktoré si žalobkyňa uplatňuje po zosplatnení úveru, tento nárok neuznala. Súd tu mal za to, že úrok po zosplatnení

predstavuje nárok nemajúci oporu v hmotnom práve, poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 176/2012-14 podľa ktorého, po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Riadny úrok bol zmluvne dohodnutý do konečnej splatnosti úveru. Po zosplatnení úveru zostáva žalobkyni nárok iba na zaplatenie úroku z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Súd prvej inštancie rozhodol podľa § 282 CSP rozsudkom pre uznanie, keďže žalovaná záväzok čo do dôvodu a výšky istiny, vyčíslených úrokov z úveru (do zosplatnenia) a úrokov z omeškania uznala. V časti úrokov z úveru, ktoré žalobkyňa uplatňuje po zosplatnení úveru, považoval súd žalobu za nedôvodnú, a preto ju v tejto časti zamietol. Zároveň súd zohľadnil žiadosť žalovanej o splátkový kalendár a tiež jej majetkové a sociálne pomery a s poukazom na ust. § 232 ods. 4 CSP povolil žalovanej splatenie dlžnej sumy v splátkach. Vo zvyšnej časti s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobkyňou súd konanie zároveň zastavil.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 28. apríla 2020, sp. zn. 11Co/198/2019, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. v časti zaplatenia zmluvných úrokov potvrdil a v časti zaplatenia úroku z omeškania zrušil a konanie zastavil (nesprávne o ňom rozhodol okresný súd duplicitne) a v napadnutom výroku II. (povolenie splatenie istiny na splátku) a v závislom výroku V. (trovy) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť, pokiaľ ide o posúdenie zmluvných úrokov z omeškania. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania a odkázal na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd na podporu právneho názoru vysloveného súdom prvej inštancie uviedol, že existuje množstvo rozhodnutí s vyslovením rovnakého právneho názoru o neopodstatnenosti nároku na úroky aj za obdobie po splatnosti pohľadávky, ktoré zároveň označil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil, podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolaiteľka“) dovolanie, v ktorom žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a v tomto rozsahu aj rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol žalobu v časti nároku na zmluvný úrok, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP. S poukazom na judikatúru najvyššieho súdu trvala na tom, že tvrdenie prvoinštančného i odvolacieho súdu, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, neobstojí.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ event. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania. Bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné aj dôvodné, preto rozsudok odvolacieho súdu a v rozsahu napadnutom dovolaním aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

9. V preskúmvanej veci dovolateľka odôvodnila dovolanie prípustným dovolacím dôvodom, a to nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom, keď v ňom vymedzila nielen právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne (označením právnej otázky, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu i jemu predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie), ale aj to, v čom ňou namietaná nesprávnosť spočíva (v nesprávnej aplikácii práva na zistený skutkový stav). Dovolateľkou vymedzená právna otázka (či nárok na zaplatenie zmluvného úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení), ktorá v čase podania dovolania (29. júla 2020) síce bola dovolacím súdom vyriešená (rozhodnutím zo 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020), no nebola zodpovedaná v čase rozhodovania súdov v základnom konaní. Dovolací súd potom konštatuje prípustnosť dovolania, vychádzajúc z jeho obsahu (§ 124 CSP), podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

10. Dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že ide o dovolanie podané žalobkyňou v obdobnej veci, aká už bola v počte aspoň päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky. V týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jej dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP - porovnaj napr. konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 4Cdo/11/2021, 4Cdo/22/2021, 4Cdo/94/2021, 7Cdo/24/2021, 7Cdo/48/2021. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza, dopĺňa iba, že dovolateľom nastolenú právnu otázku dovolací súd riešil rozhodnutím zo 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo/42/2020, ktoré občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu na zasadnutí konanom 30. marca 2021 prijalo ako rozhodnutie zásadného významu určené na zverejnenie v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2021 ako rozhodnutie č. R 5/2021. Jeho právna veta znie: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Na uvedené rozhodnutie nadviazali ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. sp. zn. 1Cdo/94/2019, 2Cdo/83/2020, 3Cdo/35/2020, 4Cdo/66/2020, 5Cdo/46/2020, 6Cdo/56/2020, 7Cdo/186/2020, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, v dôsledku čoho možno v ňom uvedený právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku, ktorým rozhodol o zmluvnom úroku po zosplatnení a o trovách konania (§ 449 ods. 2 CSP) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Vzhľadom k tomu, že čiastočným rozsudkom súdu prvej inštancie zo 14. júla 2020, č. k. 7C/472/2015-187 bolo rozhodnuté i o nároku na náhradu trov konania a rozhodnutie o dovolaní môže mať na nárok na náhradu trov konania vplyv, resp. výrok o nároku na náhradu trov konania je závislý od meritorneho rozhodnutia, ktoré bolo týmto uznesením zrušené, zrušil dovolací súd aj výrok čiastočného rozsudku súdu prvej inštancie zo 14. júla 2020, č. k. 7C/472/2015-187, ktorým bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania.

12. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách odvolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok